

РЕШЕНИЕ

№ 1510

гр. София, 11.03.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16
състав,** в публично заседание на 29.01.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гургана Мартинова, като разгледа дело номер **8382** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 268 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Б. Г. Е., [населено място], представлявано от управителя Д. Д. срещу решение № ПИ-166/31.07.2013г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ изх. № 10-53-00-2073/28.06.2013г. за издаване на разрешение за неотложно плащане по чл. 229 от ДОПК, издаден от М. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

Жалбоподателят твърди, че предходно издаденото разпореждане за неотложни плащания на основание чл. 229, ал.1 от ДОПК е било предназначено за покриване на задължение към Зърнени храни Изток, но всъщност такова задължение не съществува, тъй като е предмет на договор за цесия. Твърди, че искането, по което е издадено предходното разпореждане, както и настоящото искане имат за цел да се осигурят средства за погасяване на съществуващи публични задължения на дружеството. Релевира довод, че предвид невъзможността да се заплатят тези задължения дружеството е възпрепятствано да осъществява дейността си и търпи загуби от лихви. Изразено е искане за отмяна на оспореното решение на директора на ТД на НАП С. и потвърдения с него отказ на публичния изпълнител да издаде разрешение за неотложно плащане. Претендира присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – директор на ТД на НАП С., чрез процесуалния си представител оспорва

жалбата, с искане да се отхвърли като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град като взе предвид изложеното в жалбата, възраженията на ответника и извърши преценка на събраните по делото доказателства приема от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна - адресат на оспорения административен акт и в срока по чл. 268, ал. 1 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

При разглеждането ѝ по същество на спора, от фактическа страна се установява следното:

Оспореният отказ е постановен по повод искане за разрешение за неотложно плащане, постъпило в дирекция „Събиране” с вх. № 10-53-00-2073/07.06.2013г., с което е поискано издаване на разрешение за погасяване на публични задължения, подробно описани в искането.

С Постановление с изх. № 2553-00-84/10.01.2012г., по реда на чл. 202, ал. 2 от ДОПК е наложен запор върху банковата сметка на дружеството, открита при С. Ж. Е. АД. Запорът е наложен във връзка с ликвидно и изискуемо задължение на дружеството към ЗЪРНЕНИ ХРАНИ - ИЗТОК Е., ЕИК[ЕИК], Обезпечителната мярка е обжалвана пред директора на ТД на НАП, който е оставил жалбата без уважение, с решение № ПИ-28/02.02.2012г. Решението на териториалния директор е оставено в сила с решение № 2914/29.05.2012г., постановено по адм.дело № 2350/2012г. по описа на Административен съд София -град. С Постановление с изх. № 3344/28.08.2012г., издадено от публичен изпълнител в ТД на НАП С., е наложен запор по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК върху сумите по банковите сметки, открити от жалбоподателя в ТБ „Д” АД, Б. П. Б. АД, С. Ж. Е. АД, Ц. КООПЕРАТИВНА Б. АД и ОБЕДИНЕНА Б. Б. АД. Предварителните обезпечителни мерки са наложени във връзка с мотивирано искане на инспектор по приходите в ТД на НАП С. във връзка със задължения, които предстои да бъдат установени в резултат на ревизия. Ревизионното производство е приключило с издаването на Ревизионен акт (РА) № [ЕГН]/29.10.2012г. и с Постановление с изх. № 3344/23.11.2012г., издадено по реда на чл. 121, ал. 6 от ДОПК, са наложени обезпечителни мерки за обезпечаване на установеното публично задължение. С Постановление с изх. № 10-53-00-2073/01.10.2012г. е наложен запор по сметките, открити в ТБ „Д” АД, Б. П. Б. АД, С. Ж. Е. АД, Ц. КООПЕРАТИВНА Б. АД и ОБЕДИНЕНА Б. Б. АД за обезпечаване на установено и изискуемо публично задължение по ЗКПО, установено по декларация, постъпила по електронен път с вх. № 2210И0074830/30.03.2012г.

Към искането за издаване на разрешение на неотложни плащания, адресирано до публичния изпълнител е приложена единствено справка за дължимите от дружеството публични задължения, но не са приложени други документи, за да бъде извършен анализ на финансовото състояние на лицето като оборотни ведомости, отчет за паричните потоци, извлечение за наличността в банковите сметки. При извършена справка в информационната система на НАП, от публичния изпълнител е установено, че от Б. Г. Е. е открита нова сметка в А. Б. АД на 24.04.2013г. Банковата сметка е открита след налагане на обезпечителните марки с цитираните горе постановления. Не са представени документи за наличността по сметките в ТБ „Д” АД, Б. П. Б. АД, А. Б. АД, Ц. КООПЕРАТИВНА Б. АД и ОБЕДИНЕНА Б. Б. и за извършените трансакции по тях.

Публичният изпълнител е формулирал извод, че искането на дружеството е за

издаване на разрешение за неотложни плащания за третото по поредност постановление за налагане на обезпечителни мерки, а наличността по запорираната банкова сметка на [улица] 452,85лв. – достатъчна за изпълнение на задължението по издаденото първо Постановление № 2553-00-84/10.01.2012г., в качеството му на трето задължено лице, за което е издадено разпореждане за неотложно плащане, което не е изпълнено.

Решаващият административен орган – директора на ТД на НАП С. е приел подадената до него жалба срещу отказа за издаване на разрешение за неотложни плащания за неоснователна, с аргумента, че лицето има средства извън запорираните му банкови сметки и че в конкретния случай не се доказва, че дружеството е в условията на неотложност по смисъла на чл. 229, ал. 1 от ДОПК.

В настоящото производство е прието заключение на съдебно счетоводна експертиза. Вещото лице, след запознаване с доказателствата по делото и след проверка в счетоводството на Б. грани Е. е установило, че по сметка 159/5 „Други заеми и дългове”, по партидата на Зърнени храни –Изток ЕАД за 2012г. и за 2013г. има отразен остатък в размер на 4 700лв. по дебита на сметка, явяващ се остатък след прехвърляне на заем в размер на 363 300лв., съгласно договор за цесия от 11.01.2012г. Други отразени задължения по сметката за периода 01.01.2012г. до 30.11.2013г. няма. При проверка на движение по партидата на Зърнени храни –Изток ЕАД по сметка 401 „Доставчици” също няма отразено движение и салдо по сметката. Няма отразено движение и салдо по сметки 522/6 „Вземания от нефинансови предприятия”, партида Зърнени храни -Изток ЕАД за 2012г. и за 2013г.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Обжалваното решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 267 от ДОПК – директора на ТД на НАП.

В нормата на чл. 229 от ДОПК е предвидена възможност публичният изпълнител с разпореждане до банката да разреши определена част от постъпилите или постъпващите по сметката на длъжника суми да се оставят на негово временно разпореждане за неотложни плащания във връзка с дейността му. Разрешението се издава, при условие че сумите са дължими по договори, свързани с основната дейност на длъжника и забавянето или неплащането на тези суми може да доведе до тежки стопански последици за длъжника - прекратяване или спиране за продължително време на основната му дейност, разваляне на търговски договори или изпадане в забава по търговски договори, неизпълнение на задължения по трудови договори и други подобни. Условията са кумулативни.

От съвкупната преценка на доказателствата по делото, съдът намира, че оспореният акт е издаден в съответствие с изискванията на чл. 229 от ДОПК.

В конкретния случай, за да потвърди отказа за издаване на разрешение, ответникът е приел, че лицето има средства извън запорираните по банковите му сметки.

Публичният изпълнител се произнася по искането въз основа на доказателствата, предоставени му от длъжника- чл. 229, ал.2 от ДОПК. В конкретния случай към искането не са приложени документи с които да се извърши анализ на финансовото състояние на лицето като оборотни ведомости, отчет за паричните потоци, извлечение за наличността в банковите сметки. Към искането до публичния изпълнител е приложена единствено справка за дължимите от дружеството публични задължения, но не са приложени други документи, на които да бъде извършен анализ на финансовото състояние на лицето като оборотни ведомости, отчет за паричните

потоци, извлечение за наличността в банковите сметки. Не са представени документи за наличността по сметките в ТБ „Д” АД, Б. П. Б. АД, Ц. КООПЕРАТИВНА Б. АД и ОБЕДИНЕНА Б. Б. и за извършените транзакции по тях. Следва да се има предвид, че съгласно чл. 229, ал. 2 от ДОПК публичният изпълнител се произнася по искането въз основа на представените от длъжника доказателства. От доказателствата по делото е видно, че е налице открита нова банкова сметка на 24.04.2013г. на името на Б. Г. Е., която не е запорирана.

Поради изложеното жалбата се явява неоснователна. Публичният изпълнител е постановил отказа си след изследване на всички релевантни факти и обстоятелства и след като е установено, че лицето има средства извън запорираните по банковите му сметки. Следователно, в конкретния случай не се доказва, че дружеството е в условията на неотложност по смисъла на чл.229, ал.1 от ДОПК.

При този изход на спора и предвид направеното от ответника искане, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати юрисконсултско възнаграждение в размер на 150 лева, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, във връзка с чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 268 от ДОПК, Административен съд София-град, I отделение, 16 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. Г. Е. срещу решение № ПИ-166/31.07.2013г. на директора на ТД на НАП С., с което е оставена без уважение жалбата на дружеството срещу отказ изх. № 10-53-00-2073/28.06.2013г. за издаване на разрешение за неотложно плащане по чл. 229 от ДОПК, издаден от М. К. на длъжност главен публичен изпълнител при ТД на НАП С..

ОСЪЖДА Б. Г. Е., ЕИК[ЕИК], да заплати на Национална агенция по приходите сумата от 150 лева /сто и петдесет лева/ разноси по делото, под формата на юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Административен съдия: